

نفر به نفر

هومن جعفری
روزنامه‌نگار ورزشی

تاج و لزوم حل بحران عدم اعتماد افکار عمومی

همانطور که قرار بود و پیش‌بینی می‌شد و غیر از آن هم انتظار نمی‌رفت، تاج دوباره به‌عنوان رئیس فدراسیون فوتبال انتخاب شد. در مقابل رقاباتی چون عزیزمحمدی و ماجدی، صدمه البته که انتظاری هم غیر از این نبود. اما سؤال یک میلیون دلاری اینجاست که او حالا باید دست به چه کارهایی بزند و با چه اولویت‌هایی پیش برود؟ طبیعتاً انتظار اول جامعه از او بازگرداندن کی‌روش است. دست‌کم این وعده‌ای بود که خودش به‌صورت غیررسمی داده بود و تیم رسانه‌ای‌اش نیز این شایعه را در فضای شبکه‌های اجتماعی به بیشترین حد ممکن پخش کردند. حالا اینکه زور تاج برسد که کی‌روش را بیاورد یا اصلاً میل به چنین کاری داشته باشد مشخص نیست. قدر مسلم اینکه، او برای رضایت افکار عمومی وظیفه دارد یک مربی بزرگ را به ایران بیاورد و برای جام جهانی از او کمک بگیرد. همه می‌دانیم اسکوپچی آدم جام جهانی نیست یا دست‌کم مردم نگاه مثبتی به او ندارند. بنابراین نخستین انتظار افکار عمومی از او، تغییر کادرفنی و استفاده از یک مربی با تجربه است. افکار عمومی سر قضیه ویلموتس از او راضی نیست و از یاد نبرده که تاج با تمسک به بیماری قلبی، فدراسیون را ترک کرد تا پاسخگوی زبان چند میلیون یورویی نباشد. بنابراین اضافه کردن کی‌روش می‌تواند خیل علاقه‌مندان این مربی را پشت او جمع کند. اما دومین کاری که او باید انجام دهد، رسیدگی به وضعیت خطرناک فوتبال ایران با ای‌اف‌سی است. باشگاه‌های ایرانی تا یکی دو سال آینده شانس برتری حضور در لیگ قهرمانان آسیا ندارند چرا که مالکیت دولتی دارند و یا مالکیت صنعتی و هر کدام از این دو، ایرادهای خودش را دارد. تاج نیازمند افکار عمومی و راضی نگه داشتن آنهاست. او باید سریع‌تر وارد میدان عمل شود.

زوم

پیروزی مهدی تاج در انتخابات فدراسیون فوتبال یک امر قابل پیش‌بینی بود اما مهم‌ترین نکته بعد از ورود او تکلیف سرنوشت سرمربی تیم ملی است. استخدام کارلوس کی‌روش یکی از وعده‌های صریح تاج در روزهای پیش از انتخابات بود و حالا همه منتظر هستند تا ببینند رئیس قدیمی اما تازه وارد این وعده را چه زمانی جامه عمل می‌پوشاند. وعده‌ای که البته تحقق آن دشواری‌های بسیاری خواهد داشت؛ از فسق قرارداد عجیب اسکوپچی و رقم نسبتاً سنگینی که کی‌روش می‌خواهد. آیا مهدی تاج این وعده بزرگ را سبز می‌کند؟

ماجرای یک شب شگفت‌انگیز

فرخ حسایی
روزنامه‌نگار ورزشی

انتخابات فدراسیون فوتبال به عادی‌ترین شکل ممکن انجام شد. این جمله‌ای است که می‌توان از روند برگزاری جلسه مجمع روز سه‌شنبه نتیجه گرفت و بیان کرد. انتخابات فدراسیون فوتبال ایران به عجیب‌ترین و جنجالی‌ترین شکل ممکن

انجام شد. این گزاره از جمله اول درست‌تر است چرا که باید این انتخابات را با توجه به اتفاقاتی که قبل از آن افتاد بررسی کرد و در این صورت می‌توان عنوان یکی از عجیب‌ترین مجمع‌ها و انتخابات فوتبال ایران را روی آن گذاشت. جنجالی بودن انتخابات ریاست فدراسیون یا هر انتخابات دیگری در فوتبال و به طور کلی ورزش ایران چیز عجیبی نیست اما ماجرای که این بار رخ داد، شاید بتواند عنوان شگفت‌انگیزترین اتفاق فوتبال

ایران را به خود اختصاص دهد. از روند ثبت‌نام‌ها و تأیید و رد صلاحیت‌ها که خودشان کلی ماجرا دارند، اگر بگذریم فقط یک شب باقیمانده به انتخابات خودش می‌تواند تا مدت‌ها سوزهای برای بررسی و تجزیه و تحلیل و افشاگری باشد. کودتای شبانه حسن کامرانی فر بدون بیان هیچ استدلال مشخصی برای لغو مجمع، برگزاری جلسه فوق‌العاده در نیمه شب و نتیجه‌گیری در ساعت ۵ صبح، هرکدام در نوع خود موضوعاتی قابل بحث و بسیار

عجیب هستند. کامرانی‌فر به‌عنوان دبیر کل حتی بعد از استعفایش هم توان یا جرأت بیان دلیل برای اقدامی که انجام داد را نداشت و مثل بسیاری از ماجراهای دیگر فوتبال، افشای این موضوع را به گذشت زمان و آینده موکول کرد. اعضای هیأت رئیسه نیز بدرستی بیان نکردند که در جلسه فوق‌العاده‌ای که باامداد سه‌شنبه انجام دادند، چه بحث‌هایی مطرح شد و اصولاً چرا با کسانی که چنین نشانی را در شب قبل

از مجمع به راه انداختند هیچ برخوردی نشد. اتفاقی که باعث شد مجمع دیرتر از ساعت مقرر و بی‌نظم‌تر از همیشه در زمینه ورود و حضور افراد صاحب رأی برگزار شود. در مورد گزینه‌های ریاست و خروجی این انتخابات که مهدی تاج بود بحث‌های فراوانی صورت خواهد گرفت اما آنچه شاید مغفول بماند - و البته نباید چنین باشد - اتفاقات شگفت‌انگیز یک شب عجیب در فوتبال ایران است.

نگاهی به مهم‌ترین انتخابات جنجالی ۴۰ سال اخیر

علی کفاشیان متخلص به استاد المجمع

سعید زاهدیان
روزنامه‌نگار ورزشی

حواشی مجمع انتخاباتی در ورزش ایران سابقه‌ای دیرینه و جالب دارد؛ شاید نخستین مجمع انتخاباتی که قرار بود بدون دخالت دولت و همراه با استقلال فدراسیون باشد، به سال ۸۶ برمی‌گردد. پس از تعلیق فوتبال ایران در سال ۸۵، فدراسیون فوتبال با کمیته انتقالی اداره و این کمیته مسئولیت تدوین اساسنامه‌ای مستقل برای فدراسیون فوتبال را بر عهده داشت. نیمی از اعضای کمیته انتقالی از وزارت ورزش انتخاب شدند و نصف دیگر را نهادهای بین‌المللی نظیر FIFA و AFC مشخص کردند. اختلاف در خصوص تدوین اساسنامه و برگزاری مجمع از روز نخست علنی شد. صفایی فراهانی به عنوان یکی از نمایندگان مهم نهادهای بین‌المللی تلاش می‌کرد تا استقلال فدراسیون حفظ شود و دولت حق دخالت در انتخابات فوتبال را نداشته باشد.

رئیس ورزش کشور که منصوب دولت بود، اجازه ثبت‌نام برای پست ریاست ندهد. بلشویبی بود؛ اما با تمام مقاومت‌ها، علی‌آبادی با حضور در فدراسیون برای دومین بار برای ریاست ثبت‌نام کرد. پیش از این قرار بود انتخابات روز ۲۳ مهرماه برگزار شود که کفاشیان، علی‌آبادی و آجورلوبه عنوان نامزدهای ریاست حضور داشتند؛ اما استعفا ۱۲ نامزد هیأت رئیسه به بهانه حضور علی‌آبادی و سعیدلو-معاون رئیس جمهوری- انتخابات به تعویق افتاد. اتفاق جالب این بلشوی، ثبت‌نام علی کفاشیان برای ریاست بود؛ بسیاری از دوستان او بارها به کفاشیان گفتند چرا در شرایطی که علی‌آبادی می‌خواهد رئیس فوتبال شود، باز بچه دست او شده و برای رقابت صوری با به عرصه گذاشته و این اقدام به اعتبار ورزشی‌اش لطمه می‌زند. علی کفاشیان -متخلص به استاد مجمع انتخاباتی- با خنده و شوخی همواره یک جواب برای دوستان خود داشت: «من رئیس فدراسیون می‌شوم». او در پاسخ به اینکه چه اساس و منطقی پشت این ادعا هست، باز هم با خنده می‌گفت: «بعدهاً می‌فهمید!»

با ثبت‌نام دوباره علی‌آبادی، کفاشیان و شاهرخ شهنازی، تقریباً ریاست علی‌آبادی تمام شده تلقی می‌شد که با مطرح شدن

دخالت دولت، فشار رسانه‌ها و نامه فیفا با این مضمون که اگر تا پایان سال ۲۰۰۷ انتخابات برگزار نشود، تعلیق ایران ادامه‌دار می‌شود، با دستور رئیس جمهوری وقت، علی‌آبادی از حضور در این پست انصراف داد.

مجمع عمومی فدراسیون فوتبال برای انتخاب رئیس و اعضای هیأت رئیسه روز ۱۹ دی‌ماه ۸۶ با حضور ۶۴ عضو آغاز شد. مهم‌ترین چهره غایب در این نشست شاهرخ شهنازی دیگر کاندیدای ریاست بود تا انتخابات به نوعی به انتصاب تبدیل شود. ساعت ۱۰:۳۰ دقیقه محمد آخوندی رئیس وقت روابط عمومی سازمان تربیت بدنی از جلسه مجمع خارج شد و اعلام کرد علی کفاشیان با قیام و قعود به عنوان رئیس فدراسیون انتخاب شد. نخستین مجمع پرمجاری که با نظارت نهادهای بین‌المللی برگزار شد شاید پرحاشیه‌ترین انتخابات ورزش ایران طی ۴۰ سال اخیر باشد که علی کفاشیان به همه فهمانند بازی انتخابات را ققدر خوب می‌شناخت و می‌دانست که فیفا بی‌شک با حضور علی‌آبادی موافقت نمی‌کند و استاد مجامع به عنوان تنها کاندیدا سرانجام رئیس می‌شود!

قاطع، محکم و شاید تا امیدکننده!

یونس علیزاده
روزنامه‌نگار ورزشی

معمولاً انتخابات فدراسیون‌های ورزشی به شکلی است که می‌توان نام رئیس را از چند روز قبل از برگزاری مجمع انتخاباتی، حدس زد. اصلاً در بعضی موارد، رئیس بعدی خودش نتیجه دقیق آرا را می‌داند و قبل از شروع مراسم، پیام تبریک‌ها را دریافت می‌کند اما معمولاً در فوتبال، چنین شرایطی وجود ندارد

و یا حداقل خیلی «تابلو» نمی‌شود. گاهی اوقات، رئیس موردنظر از سوی افراد سرشناسی معرفی شده و بسرعت رأی مثبت می‌گیرد ولی تشتت آرا، انتخابات را قشنگ می‌کند. این بار و در انتخاب رئیس جدید فدراسیون فوتبال، شرایط متفاوت بود. تمام تلاش‌ها برای تخریب حریف در انتخابات شکل گرفت. این جبهه و آن جبهه حسابی علیه هم «زدند» و هر کاری که دل‌شان خواست، انجام دادند. عزیزمحمدی هم مشخص بود که

شانسی ندارد هر چند ۴ رأی به دست آورد که آن هم غیرقابل پیش‌بینی بود چون عده‌ای می‌گفتند فقط خودش به خودش رأی می‌دهد! ولی نتیجه انتخابات، جالب توجه بود. حتی به دور دوم هم نکشید تا حساب و کتاب «یکسری» افراد حسابی به هم بریزد. آنهایی که فکر می‌کردند گزینه خودشان کار را تمام کرده اما تاج با قاطعیت، رأی اول را گرفت و به اتاق ریاست رسید. البته هنوز هم نمی‌توان به آینده این فدراسیون پر از مشکل، امیدوار بود.

صندلی ریاست مبارک، فوتبال بانوان چه می‌شود؟

ایمان شیرازی
خبرنگار ورزشی

بالاخره پس از حواشی و کش و قوس‌های فراوان فدراسیون فوتبال ایران صاحب رئیس شد، مهدی تاج با ۵۱ رأی و با اقتدار بر منصب ریاست نشست و ادامه راه عزیزمحمدی را بر عهده گرفت. قبل و بعد از انتخابات سه نامزد وعده وعیدهای زیادی را در مورد سر و

سامان دادن به فوتبال ایران و تیم ملی و مشکلات و بدهی‌های باقیمانده فدراسیون مطرح کردند اما یک چیز که در مقطع باشگاهی برای اولین بار راهی هر قول و هر صحبتی که در مورد فوتبال ملی شد، مربوط به فوتبال مردان و رفع مشکلات و ضعف‌های مدیریت‌های قبلی بود و هیچ صحبتی در مورد فوتبال زنان نشد. فوتبالی که با وجود تمام کم‌لطفی‌ها و کمبود امکانات در چند سال اخیر بازیکنان بسیار خوبی را به فوتبال

زنان معرفی کرده و حتی تیم ملی برای اولین بار به جام ملت‌های آسیا و حتی مرحله حذفی صعود کرد و تیم خاتون بم در مقطع باشگاهی برای اولین بار راهی جام باشگاه‌های آسیا شد. شاید مهدی تاج در برنام‌های پیش‌رویش رسیدگی به فوتبال بانوان هم داشته باشد اما تا این لحظه هیچ صحبتی در این مورد نشده، فوتبال بانوان نیز برای همین پرچم می‌جنگد. سری به وضعیت آنها هم بزنید لطفاً.

جالیز انتخاباتی!

مازیار فیروزی
خبرنگار ورزشی

فقط یک نمونه از هر انتخاباتی ورزشی که در ایران برگزار شده بیاورید که در آن دعوا و درگیری نشده باشد! از انتخابات کمیته ملی المپیک تا فدراسیون‌ها. گاهی حتی کار به یقه‌گیری و درگیری فیزیکی هم کشیده شده است که آن دیگر نوبر است. سؤال اینجاست که چرا همه انتخابات‌ها

در ایران با حاشیه همراه است. باور کنید که سر جالیز هم تا این اندازه سر و صدا و شلوغ کاری نیست. ورزش و مجامع ورزشی بخصوص در چند سال اخیر به نسوبه حساب‌های سیاسی تبدیل شده است و هر کسی که قدرتش بیشتر است و هر کسی که پول بیشتری خرج می‌کند تیغ‌اش بیشتر می‌برد و برنده است.

دیگر شایسته سالاری جایی در ورزش این مملکت ندارد و اصلاً تعجب نکنید که آدم‌هایی با سایه‌های بلند، جای آدم‌های بزرگ را می‌گیرند و با پررویی هر چه تمام‌تر بر فدراسیون‌های ورزشی ریاست می‌کنند. راه دور نمی‌رویم؛ بروید در اینترنت سوابق تحصیلی خیلی از رؤسای ورزشی را جست‌وجو کنید. ما حرفی نمی‌زنیم! خیلی از همین درگیری‌ها و حاشیه‌ها برای رسیدن به صندلی‌ای است که برای چند سال در اختیار آقای رئیس قرار می‌گیرد و از آنجاست که تازه کار آغاز می‌شود... توضیح‌اش خیلی سخت نیست.